

Stiklestad

Taler

Haakon 7

Dato

29 juli 1930

Sted

Stiklestad, Trondheim

Omstendigheter

Den norske kirkes 900-årsjubileum

- 1 Jeg takker fylkesmannen for de vennlige ord han har rettet til oss, og jeg uttaler vår glede over å ha vært til stede her ved gudstjenesten på dette historiske sted.

- For 900 år siden opprant her på Stiklestad den minneverdige dag da kong Olav
5 Haraldsson falt i slaget som offer for sin sak og for sin tro. Stiklestad! Hvilke selsomme følelser fremkaller ikke dette navn, omgitt som det er av sagaens stråleglans i dypet av alle norske hjerter. Her hvor Olav malte korset med sitt blod! Hvilken underfull tiltrekning har ikke dette navn øvd på sinnene helt fra
10 svunne århundrer. Hvilken makt eier det ikke fremdeles over de nålevende slekter! Det ser vi best her i dag hvor så mange norske kvinner og menn, likesom i eldre tider, i store skarer av pilegrimmer har valfartet til dette sted. Trygt tør det sies at hele det norske folks tanker i dag vender seg mot denne bygd hvortil minnet om Olav den Hellige for alle tider er uløselig knyttet. Den kamp som vår store konge utkjempet på dette sted var en innsats for vårt lands åndelige og
15 politiske frigjørelse. Han tapte kampen, men vant i døden sin største seier. Stiklestad-slaget ble det store vendepunkt i vårt lands eldre historie, det banet veien for kristendommens og rikstankens endelige gjennombrudd og det overga til det norske folk helgenkongen som den nasjonale samlings lysende symbol.

- 20 Siden dengang er statskirken blitt den lutherske, så det er ikke noen helgendyrkelse som har kalt oss sammen her i dag, men vi hyller minnet om den store konge som fullførte kristningsverket og fullbyrdet Harald Hårfagres samlingstanke.

- 25 Måtte de mektige minner som denne dag fremkaller og historiens alvorlige tale aldri la det norske folk glemme samfølelsens byggende makt, måtte disse minner mane oss til arbeid for fedrelandets fremgang og vekst og styrke vår vilje til som

et samlet folk å løse de oppgaver som vanskelige tider stiller overfor en nasjon,
30 og la oss ikke glemme på denne dag at under de gamle nordmenns innbyrdes
strider vokste kjærligheten til det felles fedreland. Hos kong Olav er det tanken
om Norge som opptar hans sinn da han på sin siste ferd rider fra Sverige ned
gjennom Værdal. Han ser utover hele landet, et syn som Snorre forteller så
skjønt om, og sier da: «Det kom mig ihu at jeg har været mangen gang glad i
35 dette land». Måtte den følelse som oppfylte kong Olav aldri dø ut i det norske
folk, og måtte meningsbrytningene og særinteressene aldri overskygge
kjærligheten til vårt skjønne herlige Norge. Og hermed ber jeg dere utbringe et
tre ganger tre hurra for fedrelandet.

40
Kilde

W. P. Sommerfeldt (red.): Hans Majestet Kong Haakon VII Taler 1905-1946. Oslo 1947, s. 21-22.

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/stiklestad>

45

50

55

60

65